

מסורת הש"ס

(א) כי היה נפיק כיה נדמה הסלמות פ"ר (ק) (ג) מנילה ה. קדישין (ח) ספרי פ' מקב (ז) כ"ז ה: פ"ט (ז) וקמן ספ"ז כ"ו ה: (ח) וקמן ע"י. (ז) (א) (פ) לך נן סימן (א) (א) (פ) חפפות קדישין מ: ד"ה (למ"ד).

תורה אור השלם

1. אשריכם זורעי על כל פנים משלוח רגל השור והחמור: ישיעיהו לכ ב
2. וזעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירי לכם ניר וצדק ואלו את ה' עד וזאב ויהי צדק לכם: הישע' י"ב
3. הוי כל צמא לבו למים ואשך און לו כסף לבו שבור ואלו וכל שפור בלוא כסף וכלוא מחייר יין ואלו: ישיעיהו נה א
4. בן פרת יוסף בן פרת עלי יצן בנות צדקה עלי שור: בראשית תער כב
5. ויששכר וזמר יום רבין פן הדמשקית: בראשית מט יד
6. בכור שורו וקרד לו וקרני ראם קרני בהם עלי יצן בנות צדקה עלי ארץ וחס רבבות אפרים וזהו אלקי מנושה: דברים לג זי
7. ומבני יששכר יודעי בקה לעמים לקצת מה יושא ישראל ראשיהם מקאניה וכל איתיהם על פיהם: דברי הימים א יב לג

הנהרות הב"ח
 (ב) ש"י ריה סיפה ובי דקן היא הלכו:

מוסף רש"י
 שהלימוד מביא לידי מעשה. מלאו עינים בידו וקדישין ח"ן. חרות עלי ארבעה אבות

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

זו.

עין משפט
נר מצוה

קעח א מ"י פ"ה מס' ח"ט הלכו ב סנה ע"ן י' טו"פ י"ד סימן רכו ספ"ק זי:
 א ב ג מ"י פ"ה מס' ט"ק מתוך הלכה ה פנה פ"ן פ"ו טו"פ ח"מ ס"ת מש"ט ספ"ק א וסוף ע"י ספ"ק ב:
 ב ד מ"י ש"ט פ"ה הלכו ג פ"ה ס"ט טו"פ ח"מ ס"ת מש"ט ספ"ק ג:
 ג ה מ"י ש"ט הלכו ד טו"פ ע"י ספ"ק ד:
 ד ו מ"י ש"ט הלכו ו טו"פ ע"י ספ"ק ז:

שלשים וששה אלה. לו בנימטריה הכי הוי: והלא לפני אחאב עשו בן. שעשו לו הספד גדול כדלמדין ב"ב דף ג' (ו"ט) כמספד דרמימון פ"י טבדימון כדמחרימימון כמספד אהאב בן עמרי דקטיל היה שהיו שם עם רב וכולן ספדו עליו וזע"ג דכתיב (מלכס א כב) ויעבור הרעה בהמנה ומחרימין (פסהדרין דף ע"ג) כלכוד רשעים רינה כלכוד אהאב בן עמרי רינה היינו לזדיקוס שדודי אלכל ענדיו וזאוביו היו מספדין אותו:

אלא שהניחו ס"ת על פתחו וזע"ג דכ"פ בתרא דמ"ק (כה) גבי רב הונא משמע דלכפור לעשות כן משום דלכפור לישב ע"ג מטה שס"ת מונחת עליה ובהקומץ רבנה (מנחות דף ע"ג) איכא פלוגתא דלמורא ליכא למיפך מדר' נחמיה דהכא דשאי חוקיה דהיה גדול תורה ובמעשים טובים צימור:

והאמר בר גזול פ"ד טור דתורה ששביא י"ד מעשה. פי' כקונטרס אלמא מעשה עדיף וקשה לרי"ט דלדרכה מהכל דייק ספ"ק דקדושים (דף מ: ט"ז) למוד גדול ממעשה גני דקוס שהיו מסבנין בעליהם בית נמזה בלד ונשאלה שאילה זו כפניהם למוד גדול או מעשה גדול ומנו כולם ואמרנו למוד גדול שמיא לדי מעשה ואומר ר"ט דה"פ והאמר מנ שלמד מביא לדי מעשה וכיון שאנו אומרים קיים הרי אנו אומרים שלמד דאי לא שלמד היאך קיים שהלמד מביא לדי מעשה ולא מסיק לדעתיה השמא למאן בין למד ללימד ומשני הא לאגמורי [דלימוד] דאי לא אמרינן דהא דדאי עדיף שמיא את הכריס לדי מעשה כשמלמדו ונשאלתו דרז אחאי גאון ז"ל: קיים אמרינן לימד לא אמרינן אללא גרס ומנח תפילין והדר אמר לן ומו לא ופרין גמרא והיאך הוה מנח תפילין מחלה קורס שהיה אומר להם השמעתם והלא למוד גדול ממעשה ומשני הא למנמר הא לאגמורי דליגמר נפשיה למוד גדול שמיא לדי מעשה אללא אמרינן לאחריס לא עדיף ולפיכך היה מניח תפילין מחלה:

והאמר ש"ת על פתחו וזע"ג דכ"פ בתרא דמ"ק (כה) גבי רב הונא משמע דלכפור לעשות כן משום דלכפור לישב ע"ג מטה שס"ת מונחת עליה ובהקומץ רבנה (מנחות דף ע"ג) איכא פלוגתא דלמורא ליכא למיפך מדר' נחמיה דהכא דשאי חוקיה דהיה גדול תורה ובמעשים טובים צימור:

הדרן עלך ארבעה אבות
ביצר הרגל מועדת לשבר בדרך הלוכה והבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר היתה מבעמת או שהיו צרורות מנתוין מתחת רגליה ושברה את הכלים משלם חצי נוק ה"ל דרסה על הכלי ושברתו ונפל על כלי ושברו על הראשון משלם נוק שלם ועל האחרון משלם חצי נוק: ומשברו על הכלים משלם חצי נוק: גמ'

הדרן עלך ארבעה אבות
ביצר הרגל מועדת לשבר בדרך הלוכה והבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר היתה מבעמת או שהיו צרורות מנתוין מתחת רגליה ושברה את הכלים משלם חצי נוק ה"ל דרסה על הכלי ושברתו ונפל על כלי ושברו על הראשון משלם חצי נוק: ומשברו על הכלים משלם חצי נוק: גמ'

רבינו חננאל

וכבוד עשו לו כבודו (אמר רב) זה חוקיה מלך יהודה שהשיבו ישיבה על קברו. (ו) אביי דרב גדול להשיבו ישיבה בקבר אדם גדול וחפי"ו ברבאשיין ור' נחמיה אמר שהשיבו ספר תורה על שטו' ואמר קיים זה מה שכתוב בזה. והאידנא מספקין ומנחינן קיים לא אמרינן. פי' חליצין כתיב כן ששמו שפוצאי יד אחד כפי הציור שלא מסיק הקורב כתי שיחא הקורב כדור ומצא הכתיב תלתי פן החלוק. ר' יוחנן קיים אמרינן לדי אמר בן רבי חננאל אמר בר גזול חלמוד תורה שהחלמוד מביא לידי מעשה. ופריך לא קשיא למימנר הוא חלמוד גדול שהחלמוד מביא לידי מעשה. לאגמורי הוא אחריני מעשה גדול. ש"ס דליגמור הוא ולאיסקוי קשה רביה טפי עדיף וקורס על לאגמורי הוא לאחריני. אמר ר' יוחנן כל העוסק בתורה ובמילות חסידים וזכה למחלה שני שבטיים. והן וקיש יושכרי:

הדרן עלך ארבעה אבות
ביצר הרגל מועדת לשבר בדרך הלוכה והבהמה מועדת להלך כדרכה כ"י כקשי רבינא היינו רגל היינו בהמה. ופריך ליה רבא תנא הרגל שהיא אב וקניי הבהמה תולדות. אלא מעשה סיפא דקניי:

(א) ל"ג ל"ג חוס כבוד גדול להשיבו ישיבה וכו'. (ג) וכלא גדול דרכי היה לו נ"י הסלמות סוכא חסידים ד"ה והאמר וריק.